



ת"פ 19380/12/14 - מדינת ישראל נגד איבון זוהר

בית משפט השלום בחיפה

18 אוקטובר 2015

ת"פ 19380-12-14 מדינת ישראל נ' זוהר

לפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת איבון זוהר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד יניב זוהר

ב"כ הנאשמת - עו"ד שרית גולן שטיינברג, ס. ציבורית

הנאשמת - בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, בהתאם להודאתה, בביצוע עבירה של גניבה בכך שבהיותה עובדת כעובדת ניקיון בחברת רפא"ל ומחודש יולי 2013 ועד לחודש מאי 2014 גנבה מתיקיהם האישיים של עובדים סכומי כסף שונים סך 9,400 ₪, 200 אירו ותלושי קנייה בשווי 4,200 ₪.

2. ב"כ המאשימה התייחס לחומרה שבמעשי הנאשמת, לערכים שנפגעו, לפסיקה הנוהגת, לפגיעה במעסיק ובעובדים וטען שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמת נע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

3. ב"כ הנאשמת ציינה את הודאת מרשתת המידית, את עברה הנקי, מצבה האישי הקשה, ילדותה והפנתה לכל המפורט בתסקיר שירות המבחן ולהמלצה שבו בנוגע להטלת מאסר מותנה ופיצוי. ב"כ הנאשמת ציינה שהנאשם לא יכלה להגיע לראיונות בעניין טיפול בכדי שלא להגיע למצב של פיטורים מעבודתה והיא ביקשה לחילופין לאפשר למרשתת לבצע עבודות של"צ.

4. הנאשמת במעשיה פגעה באמון שרוכש מעסיק בעובדיו ובאמון שרוכשים עובדים בעובדים אחרים.

עמוד 1



ומידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. הנאשמת עבדה ברפא"ל משך 14 שנים וביצעה את העבירות במשך 9 חודשים ובהזדמנויות שונות כאשר גנבה מ-9 אנשים שונים.

5. בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם לקחתי בחשבון את הערכים שנפגעו, את הפסיקה הנוהגת, את חלקה המלא של הנאשמת בביצוע העבירה, את הנזק שנגרם והיה צפוי להיגרם מביצוע, את הבנת הנאשמת המלאה למעשיה, והגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם את מעשיה נע בין 3 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

6. תסקיר שירות המבחן התייחס לרקעה האישי והמשפחתי של הנאשם, לעברה הנקי, להתייחסותה לעבירה, להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום ובסוף התסקיר המליצה קצינת המבחן להסתפק במאסר מותנה ובפיצוי לנפגעים. אני רואה בתסקיר שירות המבחן ככזה שיש בו סיכוי לשיקום. הנאשמת הגיעה לגיל 60 ועברה כאמור נקי לחלוטין, הודתה מיד בכל המיוחס לה ואני רואה בעצם הסתבכותה בתיק והעמדתה לדין פלילי כהליך שהציב גבולות בפניה, גרם לה להבין את החומרה שבמעשיה ואת האיסור שבהם ויש בכך כדי להביא לסיכוי לשיקום המצדיק סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם.

7. בנוגע לעונש בתוך המתחם לקחתי בחשבון את נטילת האחריות המלאה של הנאשמת על מעשיה, את עברה הנקי, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום, הפגיעה של העונש בנאשמת, לרבות בשל גילה, והחשש לפיטורים באם אטיל עליה עונש של מאסר בעבודות שירות ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, החלטתי להסתפק במאסר מותנה ובפיצוי המתלוננים, על כן אני דן את הנאשמת לעונשים אלה:

א. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי אשר יופעלו אם תעבור הנאשמת תוך שלוש שנים מהיום העבירה בה הורשעה בתיק זה.

ב. אני מחייב את הנאשמת לפצות את המתלוננים כדלקמן:

עד תביעה 1 - סך של 400 ₪.

עד תביעה 2 - סך של 300 ₪.

עד תביעה 3 - 600 ₪.

עד תביעה 4 - 5,000 ₪.

עד תביעה 5 - 3,000 ₪.

עד תביעה 6 - 500 ₪.



עד תביעה 7 - 400 ₪.

עד תביעה 8 - 500 ₪.

עד תביעה 9 - 500 ₪.

הפיצוי ישולם במלוואו ויופקד בקופת בית המשפט על ידי הנאשמת עד לא יאוחר מיום 1.1.16.

ג. קנס על סך 500 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים על סך 250 ₪ כל אחד, הראשון ביום 1.1.16 והשני ביום 1.2.16.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום ה' חשוון תשע"ו, 18/10/2015 במעמד הנוכחים.

ד"ר זאיד פלאח, שופט